המעשה
הוא העיקר

ו' תשרי - יום ההילולא של הרבנית חנה
להתחזק בקיום ג' המצוות - חלה נדה הדלקת הנר

א. הראשי תיבות דשם של בעלת ה"יארצייט" (חלה נדה הדלקת הנר) כולל ג' העמודים שעליהם בנוי כל בית ישראל, בנין עדי עד, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות[1]. ויש לעורר [אנשים ונשים וטף[2]], אודות ההוספה וההתחזקות בקיום ג' מצוות אלו במיוחד על ידי נשי ישראל (ועד שגם שייכותן לאנשים היא בעיקר לאחרי הנישואין), ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה[3].

י"ג תשרי - יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש
ללמוד המאמר הצור תמים פעלו תרכ"ז במשך המעת לעת

א. המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל הצור תמים פעלו תרכ"ז[4] - וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא[5], או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא[6].

צרכי החג
להודיע מבעוד מועד שבודאי יקבלו כל מה שצריכים

א. [מובן מעצמו, שכדאי גם] להודיע מבעוד מועד שכל אלו שצריכים לקבל העזר, בודאי יקבלו כל מה שצריכים - שההודעה גופא תוסיף במנוחת הנפש ומנוחת הגוף[7].

על כל אחד/ת מוטלת האחריות
שהזקוקים לזה יהיו להם צרכי החג

ב. בנוגע לפועל: על כל אחד ואחת מוטלת האחריות לודא שהזקוקים לזה יהיו להם כל צרכי החג, שזה אפשר לקיים בנקל על ידי נתינת כסף למוסדות שתפקידם לעזור לאנשים נצרכים[8].

ג. להשתדל לתת את צרכי החג בהקדם הכי האפשרי, כדי שיהי' לו גם בימי ההכנה [לחג הסוכות] מנוחת הנפש ושמחה[9].

ד. שיזדרז לברר, אולי יש בין שכיניו או שכנותיו א' שחסר לו בענינים אלו, אלא שלפעמים מצד נפילת-הרוח שלו אין לו את האומץ לגשת ולומר שחסר לו בצרכי החג, ואפילו כשיש לו את האומץ לזה, אין לו אומץ לבקש זאת[10]!

ה. אפילו אלו שכבר נתנו על זה, צריכים להתבונן עוד הפעם אולי יכולים וצריכים להוסיף בזה[11].

ו. לספק צרכי חג הסוכות לכל הצריך "שלחו מנות לאין נכון לו" זה בעיקר בחג הסוכות, ובפרט שחג הסוכות הוא זמן הנקרא בגלוי ובפרסום "זמן שמחתנו", ולכן יש לדאוג שכל יהודי יהי' בשמחה[12].

ערב חג סוכות
להוסיף בצדקה

א. ידוע שבערב סוכות מרבים בצדקה[13].

ב. אף שעל פי דין מספיק ג' דפנות, שתים כהלכתן ושלישית אפי' טפח (כמפורש ב"דבר משנה" ופסק דין השולחן ערוך) כבר נהגו ישראל לעשות סוכה שלימה מד' דפנות[14].

לתת צרכי החג, ד' מינים סוכה ומה טוב שלכל א' יהי' סוכה משלו

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) וראה משיחת מוצאי ו' תשרי תש"נ - התוועדויות תש"נ ח"א ע' 65: "ועוד ענין בשם חנה שהוא גם (כמבואר בספרים) ראשי תיבות של ג' מצוות אלו ששייכות במיוחד לנשים: ח - "חלה" - ע"פ לשון הכתוב "ראשית עריסותיכם חלה" - כולל כשרות האכילה ושתי' בכלל, ה - הדלקת הנר שמביאה לשלום בית בכל הבית כולו (ופועלת מערב שבת לערב שבת כמדובר כמ"פ) והנר"ן שבאמצע - טהרת המשפחה. ואע"פ שאלו הן מצוות שהאנשים והנשים חייבים בהם בשוה, הרי מנהג ישראל הוא, כפי שרואים במוחש, שקיום מצוות אלו בפועל "המעשה הוא העיקר" הוא ע"י הנשים וכו'".

2) תש"נ שם ע' 66.

3) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדויות ע' 45-44: "ולכן, יש לנצל הנתינת כח דיום ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל הענינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה, אשר, ע"ז ממהרים ומזרזים קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם".

4) נדפס בסה"מ תורת שמואל תרכ"ו ע' רמא ואילך.

5) משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי תשנ"ב - התוועדויות ע' 72: "(ועכ"פ בסמיכות זמן), ותוכן המאמר - שהקב"ה וויתרן ומאריך אף עד שיעשה האדם תשובה כו'".

6) שם תשנ"ב - שיחות קודש ע' 96: "בקשר עם י"ג תשרי יום ההילולא, דהכל הולך אחר הכוונה, הרצון והעונג".

7) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 315. משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 327: "ועוד תועלת בהדיבור על זה עתה - להרגיע את רוחם של הנצרכים שממתינים בקוצר רוח ותמהים על שלא קיבלו עדיין צרכי החג, שכאשר ישמעו שדיברו ועוררו על זה עוה"פ בהדגשה מיוחדת, ידעו שבודאי יקבלו צרכי החג בהקדם, והעיכוב לא הי' אלא בגלל סיבה צדדית כו'".

8) תשמ"ח שם.

9) שיחת מחרת יום הכיפורים תשמ"ט - התוועדויות ע' 81. וראה משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 327: "בענין זה דובר כבר בימים שלפנ"ז (נוסף על המדובר כמ"פ בשנים שלפנ"ז), כדאי שיעסקו בזה בהקדם האפשרי, מפני הצורך להסיר את דאגתם של הנצרכים שמתחילים לדאוג משך זמן לפני בוא חודש תשרי, ודאגה זו מטרידה את מנוחתם כו' (אף שבאמת היו צריכים לבטוח בהקב"ה ש"זן ומפרנס לכל'), עד שיקבלו את צרכי החג בפועל (לא רק הודעה של בשר ודם) - ע"י המחאה (שיק) וכיו"ב, שאז, נעשה אצלם מצב של מנוחת הנפש, ובמילא, יכולים לעסוק בעבודתם בעניני התומ"צ מתוך מנוחה כו' (ע"ד מ"ש הרמב"ם בנוגע ליעודים גשמיים שבתורה).

אמנם, הגיעה שמועה מבהילה שישנם עשרות יהודים שעדיין לא קיבלו צרכי החג, אע"פ שעומדים כבר קרוב לסיומו של חודש אלול, בשבת סליחות.

והסיבה לכך אינה מפני שלא יודעים מי הם הנצרכים - דמכיון שבשנה שעברה קיבלו צרכי החג, יודעים מי הם, ואעפ"כ, לא נתנו להם עדיין צרכי החג.

ולכן, מזכירים עתה עוה"פ אודות ענין זה, כדי שיזדרזו ויתנו צרכי החג לכל הנצרכים תיכף ומיד, ולא עוד, אלא, לעשות חשבון עוה"פ אולי צריך ליתן להם עוד יותר כו', ופשוט, שכל זה צריך להיות מתוך סבר פנים יפות כפשוטו ממש".

10) ר"ד משיחת ש"פ נצבים תנש"א: "ויתירה מזו - הוא בא בטענה שלא צריכים לדאוג לו ל"משמנים וממתקים", משום ש"אי אתה מחוייב לעשרו"!!".

11) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 315. וראה משיחת ש"פ וילך תשנ"ב - שיחות קודש ע' 45: "וכל זה צריך להיות באופן ד"וילך", היינו שמכיון שהוא חושב בזה כבר במשך כמה וכמה רגעים, נופלים במחשבתו המצאות חדשות איך לספק את צרכי הנזקק כו'".

12) תשמ"ט שם: "והנתינה לצדקה היא באופן ד"לפנים משורת הדין". וכמ"ש "ועשית הישר והטוב בעיני ה'", וממילא כל מה שכתוב בשו"ע ובאחרונים עד לאחרוני האחרונים נהי' דין, וה"לפנים משורת הדין" הוא יותר מזה".

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

13) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדויות ע' 119.

14) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדויות ע' 119.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח.
ולעילוי נשמת הרה"ח ר' **יהודה** ב"ר **אהרן** ע"ה **ימיני** נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח
וזוגתו מרת **שושנה** ב"ר **שלום** ע"ה **ימיני** נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב **ת. נ. צ. ב. ה.**
נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' **אמיתי** וזוגתו מרת **פייגא שרה ומשפחתם** שיחיו **ימיני**

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ג. לתת צרכי החג לכל הזקוקים, בעוד מועד, הן בנוגע לסעודות החג, והן בנוגע לסוכה וד' מינים, ומה טוב - ש[גם] בנוגע לסוכה ישתדלו שתהי' לכאו"א סוכה משלו, שאז, שמחת החג היא בשלימות יותר[15].

להרבות בסכך ולהדגיש הדבר בדיבור, ולעשות נקב לראות הכוכבים

ד. ידוע מנהג כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ומנהג אביו כ"ק אדנ"ע - שהיו מרבים בסכך, והדגישו הדבר גם באמירה בדיבור[16] שהיו אומרים שיוסיפו עוד סכך ועוד סכך, מבלי לדאוג לכך שצריך שיהיו כוכבים נראים מתוכה[17].

ה. ו[בהנ"ל] בודאי מצאו עצה שיוכלו גם לראות הכוכבים, ובפשטות - על ידי זה שלוקחים "מקל" ותוחבים אותו בעובי הסכך, וככל שירבה הסכך יעשה בו נקב קטן על כל פנים שדרכו יוכלו לראות הכוכבים[17].

להוסיף על כל פנים עוד ג' הדסים על הג' שישנם בלאו הכי

ו. מנהג חב"ד להוסיף במנין ההדסים, על כל פנים - עוד ג' הדסים על השלושה שישנם בלאו הכי[18].

חג הסוכות

להכריז שלוש פעמים "גוט (שבת) יום טוב בהרמת קול מפעם לפעם

א. על פי מה שכתוב בילקוט ש"שלום שמחות כתיב בחג" (מה שאין כן בחג השבועות ובחג הפסח) מתאים שההכרזה "גוט שבת[19] גוט יום טוב" תהי' שלש פעמים, אשר, "בתלת זימני הוי חזקה"[20].

ב. ובזה גופא - בהגבהת הקול מפעם לפעם. [במכל שכן וקל וחומר מ"כל נדרי"[21]] ועד כדי כך, שבפעם הג' מגביהים את הקול ביותר וביותר, באופן שכולל הגבהת הקול בתכלית (שאין למעלה מזה)[22].

ג. ביחד עם [הנ"ל ס"ב] זה, צריכה להיות השמחה והרמת קול כו' בסדר מסודר (לא באופן פראי, "אן ווילדקייט", חס ושלום, ובלי דחיפות כו'), ככל עניני קדושה הקשורים עם הקדוש ברוך הוא[23].

ד. נוסף על ההכרזה "גוט שבת גוט יום טוב" שהיתה בבית-הכנסת, הרי, כשנכנסים לסוכה, מקום חדש (עם היותה בצדו של בית-הכנסת), ראוי להכריז עוד הפעם[24].

ה. לכל ראש צרך להיות ההכרזה על דבר "א גוטן מועד", וכיון שלא עשיתי הבדלה - תהי' ההכרזה על ידי הגבאי[25].

כמה מקפידים לאכל בשר נוסף לשתיית יין בכל יום דחול המועד

ו. כמה וכמה מקפידים לאכול בשר (נוסף על שתיית יין) גם בכל יום דחול המועד, כיון שחיוב השמחה מן התורה הוא גם בחול המועד[26].

להוסיף בתורה ובפרט פנימיות התורה ובפרט ביום השלישי

ז. ב"זמן שמחתינו" צריכה להיות הוספה ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובהדגשה יתירה בנוגע ללימוד פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה בחכמה בינה ודעת, בתורת חסידות חב"ד[27].

ח. האמור לעיל אודות ההוספה בתורה (נגלה דתורה ופנימיות התורה) שצריכה להיות בחג הסוכות, מודגש ביותר ביום השלישי דסוכות, מצד ענינים המיוחד של האושפיזין דיום זה, יעקב ואדמו"ר הזקן, שענינם תורה[28].

ט. כל יום משבעת ימי הסוכות צריך להיות הוספה מיוחדת בלימוד תורתו של האושפיזא העיקרי דיום זה, שבא בראש, ו"עימי" באים גם שאר האושפיזין[29].

כל אחד ואחד ילמוד ביום ד' דסוכות ענין חדש בתורה

י. האושפיזין דיום זה [ד' דחג הסוכות] הם משה [ואדמו"ר האמצעי] - [לכן] יש ללמוד ענין חדש בתורת משה, שעד עתה לא למדו עדיין [וענין זה שייך לכאו"א][30].

יא. כיון שמצות ד' מינים זמנה כל היום כולו, דרושה זהירות יתירה שלא ישכח לקיימה, כטבע האדם שבידעו שיכול לעשות דבר מסויים במשך כל היום כולו, גדול יותר החשש שישכח דבר זה, מאשר דבר שזמנו מוגבל[31].

---

15) ש"פ האזינו י"ג תשרי תשמ"ט - התוועדויות ע' 97: "...ובפרט שבנוגע לד' מינים מודגש החיוב שצ"ל "לכם", משלו דוקא, ומה טוב - שגם בנוגע כו'".

16) "ע"ד שמצינו בעשיית הבשמים לקטורת "כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים"".

17) ליל ד' דחגה"ס תש"נ - התוועדויות ע' 164.

18) משיחת ש"פ האזינו י"ג תשרי תשנ"ב - שיחות קודש ע' 98. הנ"ל נאמר בקשר ל"מבצעים".

19) וראה שיחת ליל ג' דחג הסוכות תשמ"ח התוועדויות ע' 200: "כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז "גוט שבת", וכל הקהל אחריו - ג'פ".

20) ליל א' דחג הסוכות תש"נ - התוועדויות ע' 142: "בין כל ההכרזות שהכריזו עתה, שכח הגבאי (מאיזו סיבה) ענין עיקרי - ההכרזה "גוט שבת גוט יום טוב"". וראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 110: "[בסיום השיחה] כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז שוב "א גוט יום טוב! א גוט יום טוב! א גוט יום טוב!" - ג' פעמים". ראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התוועדויות ע' 171. ראה ליל א' דחג הסוכות תשמ"ט - התוועדויות ע' 108. ועוד.

21) שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התוועדויות ע' 171: "במכ"ש וק"ו מאמירת "כל נדרי" ש"נוהגין שהש"ץ אומר אותו ג' פעמים ובכל פעם מגבי' הקול יותר מבראשונה", ועאכ"כ בנוגע לענין של שמחה, הקשורה עם "הרמת קול", הרי בודאי שבכל פעם צריך להגבי' הקול יותר מבראשונה".

22) שם תשמ"ח: "ויש להוסיף שהגבהת הקול פועלת גם הגבהה בכל מציאותו של האדם - הגבהה ממעמד ומצב של חולין למעמד ומצב של יו"ט".

23) תשמ"ח שם.

24) ליל א' דחג הסוכות תש"נ - התוועדויות ע' 144: "ולכן לא אמתין אלא אכריז בעצמי: "גוט שבת גוט יום טוב, גוט שבת גוט יום טוב, גוט שבת גוט יום טוב", ועד שיחליטו לעשות "אסיפה רבתי" דכל העולם כולו, האנשים הנשים והטף, האם וכיצד להכריז כו', יצאו י"ח ע"י ההכרזה דלעיל".

25) שיחת ליל ג' דחג הסוכות תש"נ - התוועדויות ע' 148.

26) ליל הושענה רבה תש"נ - התוועדויות ע' 192: "קיום המצוה דשמחת יו"ט ("ושמחת בחגך") היא ע"י אכילת בשר שלמים דוקא, וגם בזמן הזה (שאין לנו בשר שלמים) פוסק רבינו הזקן ש"מצוה יש באכילת בשר ביו"ט כיון שנאמר בו שמחה", ומטעם זה מקפידים כמה וכמה לאכול כו'".

27) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 107: "ע"פ האמור שהשמחה ד"זמן שמחתינו" קשורה עם מתן-תורה דלוחות אחרונות באופן ד"כפליים לתושי'" מובן, שב"זמן כו'".

28) "מעייני הישועה" שם ע' 139.

29) "מעייני הישועה" שם ע' 112.

30) משיחת ליל ד' דסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 133: "(אלא אם כן מדובר ביהודי שלמד כבר כל התורה כולה ממש), כיון שבתורת משה נכלל גם חלק הפלפולא דאורייתא. ואדרבה, על חלק זה נאמר "נתן מלחמו" דמשה - שנתן לבני ישראל את הפלפול שבתורה וכו'".

31) "מעייני הישועה" שם ע' 149 הערה 294: "לג' או ד' שעות בהתחלת היום, או עד חצות היום (כמו ק"ש ותפלה)".

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יב. כשהתחיל ה"רעש" בנוגע לשנת הקהל, הרי, כדי לפעול גם בעצמי כו', הוכרחתי לעשות ענין מיוחד שלא לפי רוחי כו'[32], - לשנות המנהג ולאחוז כל הד' מינים (לא רק בעת הנענועים, אלא גם) במשך כל זמן אמירת ההלל[33].

אושפיזין

לדבר ולהזכיר אודות האושפיזין שבזהר והחסידיים

א. איתא בזוהר שבשבעת ימי חג הסוכות באים לסוכתו של כל אחת ואחת מישראל שבעה אושפיזין (אורחים) מהעולם העליון (עולם האמת) אברהם יצחק יעקב[34] משה אהרן יוסף ודוד (ובמקום אחר מוסיף גם שלמה אושפיזא השמיני)[35].

להזכירם בשמותם כנשיאים

ב. הזכרת האושפיזין החסידיים היא (לא בשמות שנקראו בכניסתם לבריתו של אברהם אבינו עליו השלום, כמו האושפיזין שבזהר, אלא) בתוארים המיוחדים שנקראו בהם בתור נשיאי (ישראל, ובפרט נשיאי) החסידות[36].

ג. ואלו הן[37]: הבעל שם טוב (ולא השם "ישראל")[38]; המגיד (ממעזריטש) (ולא השם "דובער")[39]; אדמו"ר הזקן (ולא השם "שניאור זלמן")[40]; אדמו"ר האמצעי (ולא השם "דובער")[41]; הצמח-צדק (ולא השם "מנחם מענדל")[42]; אדמו"ר מהר"ש (ולא השם "שמואל")[43], או כפי שנתפרסם ונקרא גם ע"ש ההנהגה ד"לכתחילה אריבער"[44]; אדמו"ר נשמתו עדן (ולא השם "שלום דובער")[45].

ד. ואנן נוסיף אבתרייהו גם האושפיזא השמיני כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ולא השם יוסף יצחק)[46], שעל ידו נעשית הקליטה דכל שבעת האושפיזין[48].

ה. על פי דברי נשיא דורנו שכולל גם צווי ומסירת הדברים לכל הדורות שלאחריו הרי זה באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה": "אט זיצט דער בעש"ט, אט זיצט דער מגיד, אט זיצט דער

---

32) "שלא לפי רוחי שלא לפי טבעי ורגילותי, ובפרט שיש בו חשש שלא יפגע ח"ו בענין ההתקשרות". עיי"ש בארוכה.

33) שיחת ליל ה' דחג הסוכות תשמ"ח התוועדויות ע' 245: "וההסברה בזה מצד הקשר והשייכות דנטילת ד' מינים ל"הקהל":

ד' המינים הם כאמור כנגד ד' אותיות שם הוי' . . שם המפורש, שם העצם, ושם המיוחד.

וע"פ המבואר במדרשי חז"ל שג' המינים רומזים לד' הסוגים שבישראל נמצא, שאחדותם של ד' המינים למצוה אחת מורה על אחדותם של כל הסוגים שבישראל למציאות אחת, שזהו גם התוכן ד"הקהל" (כמדובר לעיל).

ולכן, כדי להדגיש עד כמה נוגע הענין ד"הקהל", שזהו"ע עיקרי, פנימי, נפשי וגופני וכו', ככל התוארים שיכולים וצריכים לומר על הענין ד"הקהל" בכל אותיות האל"ף-בי"ת משנים המנהג לאחוז כל הד' מינים במשך כל זמן אמירת ההלל, דוקא בגלל הקושי שבשינוי זה, ודוקא בגלל היותו שינוי המעורר תמיהה אצל הרואים, ותמיהה צודקת!" עיי"ש בארוכה.

ולהעיר שכן הי' ההנהגה כמ"פ בשנת תשנ"ב.

34) וראה ליל ה' דחה"ס תשמ"ט הערה 19 התוודויות ע' 159: "להעיר, שיש דעה שיוסף בא לאחרי יעקב כסדר תולדתם, אבל המסקנא היא כרוב הדעות (גירסאות), כהסדר שבפנים". ועוד.

35) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 108.

36) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 110.

37) ראה ליל שמחת תורה תשמ"ח - התוועדויות ע' 313: "...ובמילא, אם יבוא מישהו וירצה למנות את האושפיזין החסידיים בשייכות לשאר צדיקים - יכול לעשות כן, בתנאי שיהי' הדבר בנוי ומיוסד על כללי התורה כו'.

אבל, ביחד אם זה צריכים לדעת שבנוגע להלכה נקבע סדר השתלשלות דתורת החסידות באופן האמור - הבעש"ט, המגיד, רבינו הזקן, והרביים הנשיאים ממלאי מקומו, אשר, הם הם שבעת האושפיזין החסידיים לכל ישראל". עיין שם בארוכה.

ולהעיר משיחת ליל ד' דחג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 131: "מהאושפיזין שבזהר האושפיזא דיום הרביעי הוא משה רבינו. ומה"חסידישע אושפיזין" האושפיזא דיום הרביעי הוא הנשיא הרביעי, אדמו"ר מוהר"ש [ההדגשה אינה במקור], שהנהגתו היתה באופן ד"מלכתחילה אריבער", וכמדובר כמה פעמים. אמנם אם מונים גם את הבעש"ט והמגיד אזי אדמו"ר הזקן הוא השלישי, וממילא האושפיזא הרביעי דיום זה הוא - אדמו"ר האמצעי".

38) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 110: "כפי שנתפרסם שמו בכל הגליל והסביבה, ועד בכל העולם כולו, עד סוף כל הדורות, בתור "בעל שם טוב"".

39) שם: "ע"ש פעולתו ועבודתו באופן ד"מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל"".

40) שם: "שתואר זה ("הזקן", הראשון) מדגיש מעלתו בהתייסדות תורת החסידות חב"ד ע"י ספר התניא, ועד שנתפרסם ונקרא גם שבם "בעל התניא (והשולחן ערוך)"".

41) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 111: "שמדגיש שייכותו לאדמוריי"ם שלפניו ושלאחריו, שלהיותו "אמצעי" ה"ה כולל שניהם (כמודגש גם בזה שתורת החסידות שלו היא באופן ד"רחובות הנהר")".

42) שם: "שמדגיש השייכות למשיח צדקנו, שנקרא בב' השמות "צמח" "צדק" (משיח צדקנו), ע"ש פעולתו בהחיבור דתורת החסידות ותורת הנגלה ביחד בריבוי גדול (גם בכמות), שבזה מודגש הענין דיפוצו מעינותיך חוצה, שעי"ז אתי מר דא מלכא משיחא".

43) שם: "שמדגיש מעלתו של הנקרא בשם זה ע"ש ש"השלתיהו לה' כל הימים אשר הי' הוא שאול לה'"".

44) שם: "שבזה מודגשת דרכו המיוחדת בתור נשיא ישראל".

45) שם: "שהתואר "נשמתו עדן" הוא התואר שנקרא בו כמו הקריאה בשם (שעיקרה) לנוכח (אף שלכאורה ה"ז סתירה מיני' ובי'), וההסברה בזה ע"פ הפתגם שאמר לפני הסתלקותו: "איך גיי אין גן עדן (אין הימול) און די כתבים לאז איך איין", שגם בעלותו לגם עדן ("נשמתו עדן") נמצא כאן (שלכן שייך לקרותו כמו שקורין לנוכח) ע"י הלימוד בכתבי החסידות שלו".

ולהעיר מ"מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 108. הערה 48: "..."שהראה באצבעו ואמר: כאן יושב הבעש"ט . . וכאן יושב אאמו"ר ("דער טאטע")"".

46) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 111: "שקשור עם הגאולה: יוסף ע"ש "יוסיף אדנ-י שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל", ויצחק ע"ש השחוק ("כל השומע יצחק לי") ששלימותו תהי' בגאולה העתידה, כמ"ש "אז ימלא שחוק פינו"".

47) שם ע' 112: "שהתואר נשיא דורנו מדגיש פעולתו והשפעתו בתור נשיא ישראל".

48) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות 9-108: "כמודגש גם בכך שעל ידו (ע"פ הציווי וההוראה שלו) נתפרסמו ונדפסו כתבי החסידות של רבותינו נשיאינו (כולל גם ספריהם של הבעש"ט ("כתר שם טוב" ו"צוואת הריב"ש") והמגיד ("מגיד דבריו ליעקב", שנקרא גם בשם "לקוטי אמרים") שנדפסו עוד הפעם)".

ראה גם ליל ראשונים דסוכות תש"נ התוועדויות ע' 139: "ש"אנן נוסיף אבתרי"". ועוד.

וראה ליל שמח"ת תשמ"ח התוועדויות ע' 10-309: "...אמנם כשם, שבשמע"צ ניתוסף עילוי לגבי שבעת ימי הסוכות, מובן, שכן הוא גם בנוגע ל"אושפיזין" שבשמע"צ אין זה באופן ד"אושפיזין", שהם אורחים, אלא באופן של "בעלים". ונקודת הביאור ע"ד ובדוגמת החילוק שבין סוכות לשמע"צ, שבסוכות יוצאים ל"סוכה", דירת עראי, ובשמע"צ נכנסים ל"בית", דירת קבע, וכן, בסוכות מודגש הענין ד"אושפיזין", בדוגמת אורחים שבאים באופן של עראי, ואילו בשמע"צ מודגש ענין הקביעות לא "אושפיזין", אלא "בעלים".

וענין זה מודגש גם אצל שלמה המלך וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

שלמה המלך שבנה בית המקדש, לא רק באופן ד"ואהי' מתהלך באוהל", דירת עראי, אלא באופן של דירת קבע. וכ"ק מו"ח אדמו"ר מנהל פועל דישיבת תומכי תמימים, שבה נתחדש הענין דלימוד והפצת המעיינות חוצה באופן של התיישבות וקביעות, בבחינת דית קבע, עד לשלימות הניצחון ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", באופן ד"אמן ואמן".

והנה, ע"פ האמור ששמח"ת הוא יום התשיעי, בהמשך לשבעת ימי הסוכות ושמע"צ, ובאופן נעלה יותר צריך להתבטא הדבר גם בנוגע לענין ה"אושפיזין".

נקודת הביאור בקריאה דשמח"ת, שבה מסיימים וחותמים כל התורה כולה "לעיני כל ישראל". כלומר, לאחרי שישנו ענין ה"אושפיזין" במשך שבעת ימי הסוכות, ולאחרי שניתוסף גם מעלת הקבעות ד"בעלים" בשמע"צ הרי זה נעשה באופן ד"לעיני כל ישראל" בשמח"ת". ועוד.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,
ולעילוי נשמת הרה"ח ר' **יהודה** ב"ר **אהרן** ע"ה **ימיני** נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח
וזוגתו מרת **שושנה** ב"ר **שלום** ע"ה **ימיני** נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב **ת. נ. צ. ב. ה.**
נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' **אמיתי** וזוגתו מרת **פייגא שרה ומשפחתם** שיחיו **ימיני**

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אלטער רבי וכו', עד לאביו כ"ק מו"ח אדנ"ע שהי' ממלא מקומו[49].

ו. כל ה(ארבעה-עשר) אושפיזין באים בכל יום, אבל לכל יום יש את אושפיזו העיקרי, העומד בראש "ועמי'" באים שאר האושפיזין: ביום ראשון אברהם והבעל שם טוב, ביום שני יצחק והמגיד, וכן הלאה[50].

ז. יש להזכיר את ה"אושפיזין" עצמם (לא רק מספרם כו') גם בשמותיהם (על דרך ובדוגמת הזכרת זכות אבות על ידי זה שאומרים "האיר פני מכל המזרח עד שהוא בחברון", שמזכירים בפירוש השם "חברון")[51].

ח. עם היות שהזכרת והזמנת האושפיזין בדיבור אינה מנהג חב"ד (מאיזה טעם שיהי'), הרי, רבותינו נשיאינו דיברו כמה פעמים אודות האושפיזין, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שדיבר והזכיר כמה פעמים אודות האושפיזין, הן האושפיזין שבזוהר, והן האושפיזין החסידיים, וצוה להדפיס ולפרסם כו'[52].

ט. פרטי הדברים אודות האושפיזין שבזהר והאושפיזין החסידיים (שיכותם זה לזה[53], החילוקים שביניהם וכו') נתבארו בארוכה בשנים שלפני זה[54], וכבר נדפסו הדברים, ובתוספת ציוני מראי-מקומות, דבר השלם, ובודאי זוכרים הדברים, ובכל אופן, כל הרוצה יכול לעיין בדברים הנדפסים[55].

י. הדבר[56] נתגלה בדורנו דוקא, ולאחרי שנתגלה ונתפרסם, הרי זה שייך לכל מי ששומע כו', כתורת הבעל שם טוב שבכל ענין שיהודי רואה או שומע יש הוראה ולימוד בעבודתו לקונו[56].

קדימה להאושפיזין החסידיים

יא. מצד המעלה שבעבודת (טירחת) האדם, קדימה לאושפיזין החסידיים, כיון שעל ידם (עבודתם ופעולתם) ניתוסף גם בענינם של האושפיזין שבזהר [שהם אלה שמבארים הענינים שבזהר באופן של הבנה והשגה **בחב"ד**[57]][58].

הכנסת אורחים

להודות להמארח וללמוד ממנו וכו' ועל המארח להודות להאורח

א. אשרי חלקו של כל מי שעוסק בהכנסת אורחים, ובפרט כשעושה זאת בסבר פנים יפות. ובודאי שהאורחים צריכים להכיר טובה ולהודות להמארח על כל השתדלותו עבורם[59].

ב. ועיקר [שעל האורח] ללמוד ממנו עד כמה צריכים להשתדל בהכנסת אורחים, כך, שכאשר כאו"א מהאורחים ישוב לביתו, "תחת גפנו ותחת תאנתו", יוסיף וישתדל גם הוא בהכנסת אורחים לביתו, מתוך סבר פנים יפות[60].

ג. המארח[61] צריך (לא רק לעשות זאת בסבר פנים יפות, אלא יתירה מזה) להודות לאורחים על שזיכוהו למלא שליחותו של הקדוש ברוך הוא על ידי הכנסת אורחים, מצוה גדולה ביותר, עד כדי כך, ש"גדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה"[61].

---

49) ליל ג' דחה"ס תש"נ התוועדויות ע' 151. וראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 107: "[כידוע שזה הי' באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה": - כאן ישב הבעש"ט, וכן ישב המגיד וכו', ומה שאמרו "ישב" ("האט געזעצן") לשון עבר הוא מפני שסיפורו את הסיפור לאחר-מכאן; אבל מכיון שנמצאים עתה בלילה הראשון דחג-הסוכות, הרי מובן שהאושפיזין נמצאים עתה בפועל בלשון הווה]".

וראה עד"ז ליל הושענא רבה תש"נ התוועדויות ע' 190, שיחת ליל ד' דחגה"ס תשמ"ט - התוועדויות ע' 165. ליל א' דחג הסוכות תשמ"ט התוועדויות ע' 103. לעיל הערה 45. ועוד.

50) לילות הראשונים דחגה"ס תש"נ התוועדויות ע' 139. ראה ליל הושענא רבה תש"נ התוועדויות ע' 190: "...ועד"ז בנוגע לאושפיזין החסידיים". הערה 8: "אף שבנוגע אליהם לא נתפרש הסדר ד'עמי'", הרי, מסתבר בפשטות שכן הוא הסדר גם אצלם".

ראה ליל ה' דחה"ס תשמ"ט התוועדויות ע' 9-158: "...כיון שימי הסוכות "חלוקין בקרבנותיהם", ה"ה חלוקים גם ב"אושפיזין", אורחים שבאים לשולחנו של אדם, שדומה למזבח שעליו מקריבים הקרבנות, "קרבני לחמי לאשי" . . שבכל יום ישנו אושפיזיא אחר שהוא הראשון ובא בראש כל האושפיזין, אשר, שינוי זה אינו במקום בלבד (מקום ראשון או מקום שני כו'), אלא, כתוצאה מזה נעשה שינוי בעל פרטי ענייניהם . . שאינו דומה מעמדם ומצבם של האושפיזין ביום ראשון ליום שני, וכן הלאה". שם הערה 14: "ולדוגמא: כאשר האושפיזא נעשה במקום שני תמורת היותו במקום ראשון הרי גם הענינים שהיו אצלו בדרגא שני', נעשים בדרגא שלישית וכו'".

51) ליל ה' דחה"ס תשמ"ט התוודויות ע' 159. וראה גם "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 10-109: "ומזכירים עתה את ענין ה"אושפיזין" [נוסף לכך שע"ז מעוררים זכות אבות, כפי שמצינו בהקרבת התמיד (התחלת העבודה דכל יום) בביהמ"ק שהיו אומרים "האיר פני כל המזרח עד חברון", "להזכיר זכות אבות" שבחברון".

52) ליל ד' דחג הסוכות תשמ"ח התוועדויות ע' 223.

ראה ליל ב' דחג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 114: "ומכיון שכן, יש מקום לחזור שוב ("איבעריידן") על הענינים והמעלות דיום הראשון, והאושפיזין דיום הראשון (כפי שהם נכללים בענינו של יצחק) אברהם אבינו והבעש"ט, [ובפרט שלא דובר במעלתם באריכות הדרושה. אף שמוצאים אמתלא לזה וטעמים בזה וכו', שאחד הטעמים לכך הוא כיון שכבר דובר בזה בארוכה ובפרטיות בשנים הקודמות, ויתירה מזו, שהענינים הודפסו כבר, וממילא מובן שאין טעם לחזור שוב על כל הענינים אלו, ובפרט בעמדינו כבר לאחרי ארבעים שנה, שאז יש לכאו"א את כל הענינים ד"לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", כך שאין צורך לחזור שוב על כל הענינים שדוברו בעבר, והודפסו כבר וכו']".

וראה ליל ד' דחג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 1-130: "...השייכים ליום זה [כפי שהודפס כבר וחזרו על כך כמה פעמים, וגם הזכירו זאת בשיחה ביום הקודם, ועד"ז בימים שלפני זה יותר משלש פעמים]". ועוד.

53) ראה לילות הראשונים דחגה"ס תש"נ הערה 81 התוועדויות ע' 139: "שהרי האושפיזין של נשיאי החסידות באים ביחד עם האושפיזין שבזהר והיינו הך, ע"ד שתורת החסידות היא בדרגת תורשבע"פ בערך להזוהר, והרי תורה בפירושה ניתנה, תושב"כ ניתנה ביחד עם פירושה בתושבע"פ".

54) הערת המו"ל: משנת תשמ"א ואילך התחיל הרבי מה"מ לדבר כל לילה של סוכות (לפנ"ז הי' מתוועד רק בלילית מסוימים), אודות האושפיזין של לילה זה והקשר והשייכות של האושפיזין המבוארים בזהר (אברהם יצחק וכו') עם האושפיזין דנשיאי החסידות (ראה בארוכה ספר מעייני הישועה (קה"ת אה"ק תשמ"ח). וראה ספר הערכים-חב"ד כרך ג ערך אושפיזין דסוכות סעיף ה. וש"נ). וכן איך שצריכים להוסיף ולשמח בשמחת בית השואבה, הדברים נדפסו בספר "מעייני הישועה"..

55) תשנ"א: "כולל גם העיון בספרים שצויינו במראי-מקומות, שעל ידם ניתוסף עוד יותר בהבנת הדברים באופן של "עשירות" (כמארז"ל "דברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר")". וראה שיחת ליל ג' דחג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 124: "כמדובר כמ"פ בארוכה בהתוועדויות שבשנים קודמות, שבכר נתפרסמו, ובמדה חשובה גם נוצלו ("אוסגענוצט געווארן")".

56) ליל ה' דחה"ס תשמ"ט הערה 20 התוודיות ע' 159: "להעיר מהזכות המיוחדת של דורנו זה דאף ש"אכשור דרא בתמי'" [ועד כדי כך, שבשביל להדגיש גודל ההפלאה בסיפור ע"ד הנהגת החסידים מדגישים שמאורע פלוני אירע עם חסיד של אדמו"ר הזקן, חסיד של אדמו"ר האמצעי, וכיו"ב], מ"מ, נתגלה הדבר בדורנו וכו'".

57) "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות 110.

58) תשנ"א שם: "שכללות ענין האושפיזין נתגלה בספר הזוהר, פנימיות התורה, ועאכו"כ בנוגע לאושפיזין החסדיים, שהם הנשיאים דתורת החסידות, והם אלה שמבארים הענינים שבזהר באופן של הבנה והשגה בחב"ד, ובמילא, ניתוסף על ידם עוד יותר בכללות ענינים של האושפיזין שנזכרו בזהר".

59) שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התוועדויות ע' 181.

60) שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התוועדויות ע' 182.

61) שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התוועדויות ע' 2-181: "כלומר, יש לזכור אמנם שהמארח האמיתי הוא הקב"ה, כאמור, שבברכת המזון אומר כאו"א (גם האורחים) שהקב"ה הוא ה"זן ומפרנס לכל", אלא, שהמארח זכה למלא את שליחותו של הקב"ה בהשפעת המזון. ומכיון שכן, צריך המארח . . אבל ביחד עם זה, צריכים גם האורחים להכיר טובה ולהודות למארח על כל השתדלותו עבורם".

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: http://www.moshiach.net/blind